

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Jncipit solemne opus expositionis Euangeliorum
dominicalium tocius anni reuerendi magistri Alberti de
Padua ordinis frat[rum] heremitaru[m] sancti Augustini**

Albertus <de Padua>

Vlme, 1480

Prima pars

urn:nbn:de:hbz:466:1-30888

Sermo

Et dimisit eos magna namque suauitate ubi. et admiratione vehementi virtutis christi detinebant. ita ut nisi ipso iubente non recederent. Jo. 6. demine ad quem ibimus verba vite eterne habes. Rogemus ergo deum etc.

Unica septima post penth. Sermonis quinquagesimi sexti prima pars

Attendite a falsis prophetis etc. Math. 7. hoc idem legitur Luc. 6. Magis fallimur in noticia hominum quam in noticia cuiuscumque alterius rei. frequentius quos meliores credebamus. peiores repimus. vnde bene dicebat antiquo proverbio Non est cognoscere amicum priusquam minima salis assumat. christus vero qui scrutatur renes et corda hominum in presenti euangelio docet omnem simulatam iusticiam atque doctrinam agnoscere. tria proponens nobis. Primo enim tangit falsitatis noticiam. Secundo falsorum penam. ibi. omnis arbor. Tercio veritatis gloria. ibi. non omnis qui dicit. Circa primum quatuor facit. primum enim utile documentum. nam secundum Christi. firma tutela salutis est scire quem fugias. vnde dicit. Attendite. Christi. non magis dixit aspici et attendite. Attende ubi enim certa est res aspiciat. ubi vero incerta attendit. et caute et diligenter considerat. quia igitur falsi prophete occulte sub specie sanctitatis veniunt. ideo dicit Attendite a falsis prophetis. prophete hoc loco intelligunt doctores ecclesiarum. qui sacram scripturam interpretant. neque enim ut dicit Crisostomus. potest quis propheticos interpretari sensus nisi per spiritum prophetie. Et nota quod isti doctores sunt falsi prophete tripliciter veritate obmittendo. scilicet veritate doctrine in iustitie et vite. Veritas doctrine quod dupliciter relinquit. Primo per falsam et perversam scripturam intelligentiam. et tales prophete sunt omnes heretici. qui aliquando etiam signis et mirabilibus conantur falsam doctrinam confirmare Deu. 13. Si surrexerit in medio tui propheta. et predixerit deos alienos. non audies verba prophete istius. hoc talis propheta interficiet. Nam etiam magi pharaonis fecerunt mirabilia. Secundo veritatem doctrine relinquitur simplices predicatores per ineptam scripturam expositionem ea enim docet que non intelligunt Isa. 28. Sacerdotes et prophete nescierunt. Eze. 13. ve prophetis insipientibus qui secuntur spiritum suum. et nihil vident. Zach. 13. confundentur prophete unusquisque ex visione sua. Tercio veritatem doctrine relinquitur fabulatores. qui cum deberent verbum dei annuntiare. vana annuntiant. ut aures demulceant audientium. Jere. 13. In prophetis samarie vidi fatuitatem. tales videmus

libenter audiri tpe isto. de quo ap[osto]lus. erit tps cum sanaz doctri-
 nā nō sustinebūt. s[ed] ad sua desideria coacuabūt sibi mgros pu-
 rientes aurib[us]. ⁊ a veritate quidē auditū auertēt. ad fabulas at-
 conūentē. Quarto relinquit veritas doctrine supflua doctō. qua
 les sūt qui p[ro]dicant de sole luna ⁊ syderib[us]. qui liz veri sint p[ro]ph[et]e
 Ptolomei et Aristot[elis]. falsi tñ sūt p[ro]ph[et]e xp̄i de quib[us] d[icit] Tren-
 z. nō est lex. ⁊ p[ro]ph[et]e nō iuenerūt visionē a d[omi]no. **B** Secdo
 dicunt falsi p[ro]ph[et]e eo q[uod] relinquāt veritatē iusticie. nō resp[on]dēt
 p[ro]p[ter]ta et scelera. de quib[us] Tren. z. p[ro]ph[et]e tui viderunt tibi stulta
 et falsa. nec appiebant iniquitatē tuā. vt te ad p[ro]niam puocarent.
 Ista vero veritas triplicat relinquit. s. timore q[uod] vt dicit. 3. Re-
 19. p[ro]ph[et]as d[omi]ni occiderunt. Sz contra dicit. Eze. 3. Ne timeas a
 facie eor[um]. ecce dedi facie[m] tuam valentiorē facie[bus] eor[um]. Secdo
 ista veritas relinquit fauore seculi. dicit em̄ Ambro. libere veri-
 tate[m] p[ro]dicātes. ⁊ p[ro]p[ter] vitę gesta arguentes nō habent gradiaz
 apud hoīes. Isa. 29. arguentē in porta subplātabūt. id quidā
 p[ro]dicatores applaudent malefactis. vt p[ro]p[ter] peccatis aplacant Jere-
 5. p[ro]ph[et]e p[ro]ph[et]abant mēdaciū. ⁊ sacerdotes applaudebāt manib[us]
 suis. et p[ro]p[ter] me d[omi]n[us] dilexit talia Tercō relinquit ista v[er]itas cupi-
 ditate comodi t[em]p[or]alis. timētes em̄ p[er]dere elemosinas vsurano[rum].
 nō arguūt eor[um] scelera. eze. 13. p[ro]ph[et]e violabāt me ad p[ro]p[ter]m meū
 p[ro]p[ter] pugillū ordei ⁊ fragmē panis. vt iterficarēt aias q[ui] nō mo-
 riant. ⁊ viuificarēt aias q[ui] nō viuūt. de talib[us] d[icit] Mich. 3. q[uod] si
 quis nō dederit in ore eor[um]. q[ui] sp[irit]us sc̄ificat sup eos p[ro]p[ter]m. ⁊ infra-
 p[ro]ncipes eius in munerib[us] iudicabāt. et sacerdotes ei[us] in mercede
 docebāt. p[ro]ph[et]e eius in pecunia dinabāt. **C** Tercō dicunt
 falsi p[ro]ph[et]e qui relinquūt veritatem vitę. docentes alios que ipsi
 nō obhuant Jere. 23. In p[ro]ph[et]is iher[osol]im vidi similitudinē ad al-
 terantū. et iter mēdaci d[omi]n[us] fortauerunt manus pessimo[rum]. vt nō
 conūterentur vnusquisq[ue] ad malicia sua. facti sūt mihi sodomā-
 veruz q[uod] nulla falsitas recipit nisi aliqua veri similitudine palli-
 etur. additur d[omi]n[us] sequent[er]: Qui veniūt ad vos: Isti omnes falsi p[ro]p[ter]e
 p[ro]ph[et]e veniūt. sed nō missi a deo Jere. 23. nō mittebā p[ro]ph[et]as. et
 ip̄i currebant. nō loquebār ad eos. et ipsi p[ro]ph[et]isabāt. vnde ⁊
 ob hoc etiā falsi sunt. q[uod] absq[ue] diuina auct[orit]ate veniūt: in ve-
 stimētis om̄iū: Dues sūt xp̄iani quoz vestimēta sūt sp[irit]us xp̄ia-
 nitat[is]. et cultus religionis. sic p[ro]tendere ieiuniū elemosinas ⁊ ce-
 tera queq[ue] sanctitatis signa. que vestimēta falsi p[ro]ph[et]e assumunt.
 vt sub eor[um] pallio paupes decipiant. nulla ergo res vt dicit
 Criso. sic bonū exterminat. sicut simulatio. naz malū sub specie
 boni celatū. dū nō cognoscit nō cauet: Intrinsic[us] at[que] i[n] m[en]te

Sermo

et animi apposto: sūt lupi rapaces: iuxta vulgare puerbiū. lupus mutat pilū. sed nō dimittit viciū. qz eas oues rapit. quarū vestimenta induit. magnū em̄ periculū esset si lupi possent asumere tegimē ouīū. qz ex ipso gregē inuaderent. sic etiam periculū grande est. cū malicia latet sub spē sanctitatis. ¶ Et attendendū. qz licet pluribz modis aliqui sint falsi pphete. nō tñ om̄s sunt lupi rapaces qz vt dicit crisostomus. catholici doctores si peccatores fuerint. serui quidē carnis erūt non tñ lupi rapaces. qz non hñt appostitū perdere xpianos. sed lupi rapaces hoc loco sicut crisostomus. maxie heretici intelligunt. qui sub aliquo pallio veritatis in miscendo vera falsis. simpliciū animas rapiunt fide. de quibz act. 20. Scio qz post discissionē meā intrabūt in vos lupi graues nō pcentes gregi. Itē lupi rapaces sūt etiā viciosi predicatorēs et prelati. qui sub spē sanctitatis et honestatis rapiūt corāpora sibi credentiū ad potēdū. talis fuit sicheem filius hemoz. qui rapuit dinā et dormiuit cū ea. vt legitur gene. 34. talis lupus fuit etiā amon filius dauid qui rapuit thamar sororē suam. vt legitur 2. reg. 13. Itē sūt lupi vesper tui vastātes ad vesperā. vt dicit iere. 5. Omnis em̄ qui male agit odit lucē. Itē lupi rapaces etiā intelligunt qui sub pallio paupertatis bona temporalia rapiunt. et vsuras et queqz mala ablata suscipiūt Eze. 22. quasi lupi rapiētes predā auare sedādo lucra. de quibz mich. 2. Concupierunt agros et violentē tulerunt. et domos rapuerunt. ¶ Secūdo post istoz notitiā: a fructibz eoz cognoscetis eos: licet lanā ouis lupus possit assumere. non tñ generabit agnū. sed lupū nec faciet opera ouis sed lupi. Itē exemplū de cato monacho. Itē exemplū de lupo peregrināte. qui voluit asinū māducare qz petrosiliū comederat monasterij. Reuera non ē simulatio que aliqui non pateat. vñ falsi pphete heretici cognoscunt. ab hoc fructu qui ē fideles separe ab ecclesia. qz om̄s heretici conuati sūt. vt dulenus lombardus diebz nris. simulata etiā honestas nō durat. sed vbi tps affuerit erumpit cupiscētie fructus. non em̄ possibile ē vt tñ dū mala radix bona sit recta cortice. et aliqui non pducant impietatis fructū. rursus vt dicit Xu. cū aperint falsi pphete qui commoda temporalia querunt ea negari que paupertatis velamine secuti sunt vel habere cupierunt. tunc necesse ē vt appareat an lupus in ouina pelle sit. vel ouis in sua. Tercio similitudinē adducit. que affirmat superiorē sententiā. pbat em̄ in parabola qz a fructibz sint cognoscendi: nunquid colligunt de spinis vuas: forte vitis erit in spinis. tñ nō colligit vua de spinis. sed de vite. ita boni in presenti vita p

mixti sunt malis. bonus tñ fructus nō de malis sed de iustis col-
 ligit. Alias adducit pabolaz: aut: supple nūq̄d colligunt agri /
 cole: de tribulis ficus: tribuli sunt rabi qui nō ficus h̄ amarus
 fructus pducit. etiā si p̄mixti sint ficubz Et attende qz fructum
 bonoz ap̄paruit vna q̄ ficui. vna quidez plura cōtinet. grana
 cōnexa. cuius liq̄oz letificat cor homis. sic opa iustozū sunt in
 gaudio ⁊ caritate. Gal. 5. fructus aī spūs. caritas. gaudiū. pax
 ⁊ fruct⁹ de ficulnēe h̄z dulcediez ⁊ suauitate sic ⁊ opa iustoz
 plana sūt mansuetudie benignitate dulcedie ⁊ suauitate. z. Cor.
 6. in oibz exhibeam⁹ nosmetipsos sicut dei mīstros in suauitate
 in spūscto. in caritate nō fida ⁊c. Quarto pabolice supiores pa-
 bolas. p̄posito applicat qz sicut nō colligit vna de sp̄mis. nec fi-
 cus tribulis: ⁊ Sic ois arbor bona bonos fruct⁹ facit: vt me-
 rito ex suo fructu arbor possit cognosca: mala aī arbor fructus
 malos facit: iō v̄z est qd̄ dixerat sup̄ a fructibz eoz cognosce-
 tis eos: Et nota qz noīe arboris significat hō. vñ grece homo
 dicit̄ antropos ⁊ arbor euerfa. qz vt dicit̄ phi quod est radix
 in arborē. hoc est os in hoīe. sicut em̄ arbor trahit alimētū a ra-
 dicibz. sic anima ab ore. Rami vero istius arboris sunt manus
 et pedes. ceteraqz mēbra. bene igit̄ est homo arbor euerfa. qz ra-
 dix eius est sursum: rami vero deorsū. Cuius arboris asideremus
 radicē sup̄iē. ⁊ ramos. radicē em̄ deus voluit esse sursum. vt mēs
 hominis esset in celo fixa. et inde traheret alimētū spūale. iuxta
 illud Duidii. Cetera cum pua sp̄dēt aīāq̄ terrā. Os homi-
 nū sublime dedit. celumqz tueri. Iussit et erectos ad sydera tollere
 vultus. S̄z quidā hanc radicē figunt in terra auaricie. quidā in
 fimo luxurie. q̄daz in petra sup̄bie. alii in sp̄mis iracundie. mul-
 ti in arena vanitatis. Eze. 17. radices eius subtrahit illaz erāt. er-
 go ne p̄sperabit. Nonne radices eius euellent. iam em̄ securis
 ad radicē arboris posita est. Mat. 3. Stips istius arboris de-
 bet habere reditudinis veritatē. Rami sunt versus terram. qz de-
 bet bene opari in mundo isto. Illi rami in foliis debent habere
 v̄nditatē. in quo notatur p̄seuerātia virilit̄ bonū agēs In flo-
 ribz debet pulchritudinē. et honestatem in fructu vero suauis-
 tatem. qz si arbor ista radices in celo fixas habuerit. stips eius
 erit edus. rami cooperti foliis. decorati floribus. ⁊ ditati fructi-
 bus. vt merito bona arbor dici possit. Mala erit vero arbor si
 radices in mūdo fixerit. quia de malo humore non p̄cedit nisi
 malus fructus ⁊c.

Secda pars

Secundo cum dicitur. Non potest arbor. tangit gene-
 raliter et falsoz p̄phetaz et quozūcumqz peccantium